

kteřé z práv mu podle čl. 354 obch. zák. přináležejících, nýbrž jen právo z čl. 343, jež mimo to a neodvisle od onoho přísluší. Ježto si žalobce v tomto případě již vymohl pravoplatný rozsudek odsuzující žalovného k splnění smlouvy zaplacením kupní ceny, nemůže znovu žalovati, tentokráte na odškodnění zaplacením rozdílu mezi kupní cenou (s příslušenstvím) a výtěžkem docíleným dražbou podle čl. 343 obch. zák. Ten může již jen odpočítati od částky, kterou uplatňováním práva na splnění smlouvy na kupiteli vysoudil.

### Čís. 3602.

**Zákonné následky zrušení společenstva (zákon ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.), jež nastalo usnesením valné hromady, nelze odčiniti pozdějším usnesením valné hromady, že se odvolává usnesení předchozí valné hromady.**

(Rozh. ze dne 11. března 1924, R II 46/24.)

Na valné hromadě dne 18. března 1923 usneslo se společenstvo s r. neobm. na zrušení a žádalo pak o zápis tohoto usnesení do společenstevního rejstříku. Na valné hromadě dne 28. října 1923 zrušilo družstvo usnesení ze dne 18. března 1923 a žádalo na rejstříkovém soudě, by předchozí žádost za zápis zrušení společenstva do společenstevního rejstříku byla pokládána za bezpředmětnou. O b a n i ž š í s o u d y tuto žádost zamítly.

N e j v ý š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

### D ů v o d y:

Rozhodnutí nižších soudů, jež vycházejí z právního stanoviska, že valná hromada ze dne 28. října 1923 nebyla oprávněna, zrušiti usnesení předcházející valné hromady ze dne 18. března 1923, jímž společenstvo bylo zrušeno, nejsou v zřejmém rozporu se zákonem, jak předpokládá § 16 patentu o mimosporném řízení. Dle §u 36 čís. 2 zákona o výdělkových a hospodářských společenstvech zrušuje se společenstvo mezi jiným také, když se na tom usnese. Dle §u 40 uvedeného zákona má toto usnesení za nutný a nevyhnutelný následek, předem povinnost představenstva, opověděti zrušení společenstva za účelem jeho zápisu do společenstevního rejstříku, a dále veřejnou vyhlášku, ve které věřitelé musí býti vyzváni, by se hlásili u společenstva. Členům představenstva, kteří tomuto předpisu nedostojí, nutno uložiti pořádkové tresty ve smyslu §u 87 uvedeného zákona. Tyto zákonné následky zrušovacího usnesení společenstva nemůže odčiniti pozdější valná hromada, jejíž obor působnosti již zrušovacím usnesením předcházející valné hromady a uvedenými zákonnými předpisy, jež jsou donucovacího řádu, byl omezen na likvidační činnost. Pozdější valná hromada, jež se zabývá jinými úkony a zejména zrušením zrušovacího usnesení předcházející valné

hromady, překročuje obor své působnosti a porušuje uvedené zákonné předpisy, jichž kategorický doslov nepřipouští pražádné výjimky. Není potřebí šířiti se o tom, že správnosti uvedené zásady nemůže býti na újmu okolnost, že v některých zvláštních a ojedinělých případech skutečně nedojde k likvidaci, která dle předpisu Šu 41 uvedeného zákona z pravidla jest nevyhnutelným následkem zrušení společenstva. Tvrzení, že společenstvu nešlo v tomto případě o zrušení, odporuje obsahu protokolu o valné hromadě ze dne 18. března 1923, ze kterého jest také zřejmo, že členové společenstva před hlasováním o zrušení společenstva delegátem svazu zemědělských společenstev výslovně byli upozorněni na nebezpečí, spojené s likvidací. Že společenstvo pro svědomité zjištění stavu svého jmění a svých dluhů má po ruce vhodnější prostředky, než usnesení o zrušení, nevyžaduje bližšího odůvodnění. Dále nutno podotknouti, že valná hromada ze dne 28. října 1923 překročila obor své působnosti též proto, že nedbala právoplatného usnesení zemského soudu ze dne 23. května 1923, jímž byla vyslovena nutnost likvidace a ustanovení likvidátorů. Souhlasná usnesení nižších soudů neodporují tedy zřejmě zákonu; že jsou stížena zmatečností neb obsahují zřejmý rozpor se spisy, v mimořádném dovolacím rekursu není vytýkáno, proč pro nedostatek předpokladů Šu 16 patentu o mimosporném řízení nebylo lze mu vyhověti.

### Čís. 3603.

**Nelze ve firmě používatí přídomku »královský«.**

(Rozh. ze dne 11. března 1924, R II 81/24.)

Rejstříkový soud nařídil firmě »Sparkasse der k. Stadt N.«, by provedla ve lhůtě změnu firmy, ježto písmeno »k.« (königlich) neodpovídá změněným poměrům. Rekursní soud usnesení potvrdil. Důvody: V Šu 3 zákona ze dne 14. dubna 1920, čís. 267 sb. z. a n. ukládá se příslušným úřadům — zde tedy firemnímu soudu — aby samy od sebe zařídily odstranění takových poznačení, která jsou podle Šu 1 cit. zákona nepřipustna a pod sankcí Šu 5 téhož zákona zakázána. Takovým nepřipustným poznačením jest podle Šu 1 pro veřejnost určené pojmenování jakékoli korporace, tedy také obce, názvem, upomínajícím na státoprávní poměry země Československé republiky před 28. říjnem 1918. Nečiní se zde rozdíl mezi názvy, ať mají pramen svůj z jakýchkoli historických skutečností, a ať pocházejí z jakéhokoli historického období. Jest tedy nepřipustno užívati při poznačení města N. přídomku »královské město«, nehledě ani k tomu, že tento přídomek — jak také ze spisů vysvítá — není nutnou součástí jména města, nýbrž byl patrně pouze výsadou, podle které město tohoto přídomku užívati smělo. Že tomu tak skutečně jest a že původně zakladatelé spořitelny sami nekladli hrubě váhy na tento přídomek, patrně jest ostatně ze žádosti o zápis do rejstříku a ze stanov, podle jejichž Šu 5 měla firma zníti prostě »N-er Sparkasse«.